

UMOWA

między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie przepisów dodatkowych dotyczących instrumentu na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na lata 2014–2020

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”

oraz

KRÓLESTWO NORWEGII, zwane dalej „Norwegią”,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC umowę zawartą przez Radę Unii Europejskiej, Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącą włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową dotyczącą włączenia Norwegii w dorobek Schengen”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia ustanowiła, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 ⁽²⁾.
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 515/2014 stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu umowy dotyczącej włączenia Norwegii w dorobek Schengen.
- (3) Ze względu na to, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ⁽³⁾ ma bezpośredni wpływ na stosowanie rozporządzenia (UE) nr 515/2014, a tym samym również na ramy prawne tego dorobku, oraz na to, że w celu przyjęcia rozporządzenia (UE) nr 514/2014 zastosowano procedury ustanowione w umowie dotyczącej włączenia Norwegii w dorobek Schengen, o czym Norwegia została powiadomiona, Strony potwierdzają, że rozporządzenie (UE) nr 514/2014 stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu umowy dotyczącej włączenia Norwegii w dorobek Schengen w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania rozporządzenia (UE) nr 515/2014.
- (4) Art. 5 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 515/2014 stanowi, że państwa – w tym Norwegia – uczestniczące we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen uczestniczą w instrumentcie zgodnie z tym rozporządzeniem, oraz że należy zawrzeć porozumienia dotyczące wkładu finansowego tych państw oraz określić przepisy dodatkowe niezbędne dla takiego udziału, w tym postanowienia zapewniające ochronę interesów finansowych Unii i uprawnień kontrolnych Trybunału Obrachunkowego.
- (5) Instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, (zwany dalej „Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy”) stanowi szczególnie instrument w kontekście dorobku prawnego Schengen, zaprojektowany w celu podziału obciążeń oraz zapewnienia wsparcia finansowego w dziedzinie granic zewnętrznych i polityki wizowej w państwach członkowskich i państwach stowarzyszonych.
- (6) Art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁴⁾ ustanawia przepisy dotyczące zarządzania pośredniego, które stosuje się w przypadku, gdy państwom trzecim, w tym państwom stowarzyszonym, powierzone zostały zadania związane z wykonywaniem budżetu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 547/2014 z dnia 15 maja 2014 r. (Dz.U. L 163 z 29.5.2014, s. 18).

- (7) Art. 17 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 przewiduje, że wydatki poniesione w 2014 r. przez organ odpowiedzialny, który nie został jeszcze oficjalnie wyznaczony, kwalifikują się do objęcia wsparciem, gwarantując tym samym sprawne przechodzenie z Funduszu Granic Zewnętrznych do Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Ważne jest również, aby kwestia ta znalazła swoje odzwierciedlenie w niniejszej Umowie. Zważywszy, że niniejsza Umowa nie weszła w życie przed końcem 2014 r., należy zapewnić kwalifikowalność wydatków poniesionych przed formalnym wyznaczeniem organu odpowiedzialnego oraz do tego momentu, pod warunkiem że systemy zarządzania i kontroli stosowane przedtem są co do istoty takie same jak systemy obowiązujące po formalnym wyznaczeniu organu odpowiedzialnego.
- (8) Aby ułatwić obliczenia i wykorzystanie rocznych wkładów Norwegii na rzecz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy, wkład tego państwa w odniesieniu do okresu 2014–2020 zostanie uiszczony w pięciu rocznych transzach w latach 2016–2020. Roczne wkłady za lata 2016–2018 to kwoty w stałej wysokości, podczas gdy wkłady za lata 2019 i 2020 zostaną określone w 2019 r. w oparciu o produkt krajowy brutto wszystkich państw uczestniczących w Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy, z uwzględnieniem faktycznie zrealizowanych płatności,

POSTANAWIAJĄ, CO NASTĘPUJE

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsza Umowa określa przepisy dodatkowe niezbędne do udziału Norwegii w Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 515/2014.

Artykuł 2

Zarządzanie finansami i kontrola

1. Norwegia podejmie niezbędne środki mające na celu zapewnienie zgodności z odpowiednimi postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz przepisami prawa Unii przyjętymi na podstawie TFUE, które dotyczą zarządzania finansami i kontroli.

Postanowienia TFUE i przepisy prawa wtórnego, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują:

- a) art. 287 ust. 1, 2 i 3 TFUE;
- b) art. 30, 32, 57, art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (i), art. 60, art. 79 ust. 2 i art. 108 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012;
- c) art. 32, 38, 42, 84, 88, 142 i 144 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽¹⁾;
- d) rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾;
- e) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽³⁾.

Strony mogą zgodnie zdecydować o zmianie powyższego wykazu.

2. Norwegia stosuje na swoim terytorium przepisy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z niniejszą Umową.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

Artykuł 3

Poszanowanie zasady należytego zarządzania finansami

Środki przyznane Norwegii w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy są wykorzystywane zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami.

Artykuł 4

Poszanowanie zasady unikania konfliktu interesów

Wszystkim podmiotom działającym w sferze finansów oraz wszystkim innym osobom uczestniczącym w wykonaniu budżetu i zarządzaniu budżetem, w tym w czynnościach służących jego przygotowaniu, audycie lub kontroli, które działają na terytorium Norwegii, zakazuje się podejmowania działań, które mogą spowodować konflikt ich interesów z interesami Unii.

Artykuł 5

Egzekucja

Decyzje przyjęte przez Komisję, które nakładają zobowiązanie pieniężne na podmioty inne niż państwa, stanowią tytuł podlegający egzekucji na terytorium Norwegii.

Egzekucja odbywa się zgodnie z obowiązującymi w Norwegii przepisami postępowania cywilnego. Bez żadnych formalności, z wyjątkiem sprawdzenia autentyczności tytułu, decyzję opatruje się klauzulą egzekucyjną; badanie to przeprowadza organ krajowy wyznaczony do tego celu przez rząd Norwegii, o którego wyznaczeniu rząd Norwegii zawiadamia Komisję.

Po spełnieniu, na wniosek Komisji, tych wymogów formalnych, Komisja może przystąpić do egzekucji zgodnie z prawem krajowym, kierując sprawę bezpośrednio do właściwego organu.

Egzekucja może zostać zawieszona wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Sądy Norwegii są jednak właściwe w sprawach skarg dotyczących nieprawidłowości w przeprowadzaniu egzekucji.

Artykuł 6

Ochrona interesów finansowych Unii przed nadużyciami finansowymi

1. Norwegia zobowiązuje się:
 - a) przeciwdziałać nadużyciom finansowym oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności przynoszącej szkody interesom finansowym Unii poprzez podejmowanie środków, które mają skutek odstraszcający i zapewniają skuteczną ochronę w Norwegii;
 - b) podejmować takie same środki do zwalczania nadużyć naruszających interesy finansowe Unii, jakie podejmuje do zwalczania nadużyć naruszających swoje własne interesy finansowe; oraz
 - c) koordynować swoje działania mające na celu ochronę interesów finansowych Unii wraz z państwami członkowskimi i Komisją.
2. Norwegia przyjmuje środki równoważne środkom przyjętym przez Unię zgodnie z art. 325 ust. 4 TFUE, które obowiązują w dniu podpisania niniejszej Umowy.

Strony mogą zgodnie zdecydować o przyjęciu środków równoważnych środkom przyjętym później przez Unię zgodnie z tym artykułem.

Artykuł 7

Kontrole oraz inspekcje na miejscu przeprowadzane przez Komisję (OLAF)

Bez uszczerbku dla swoich uprawnień wynikających z art. 5 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 Komisja (Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)) jest uprawniona do przeprowadzania, na terytorium Norwegii, kontroli oraz inspekcji na miejscu w odniesieniu do Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy, zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96.

Organy Norwegii ułatwiają przeprowadzanie kontroli oraz inspekcji na miejscu, które – na wniosek tych organów – mogą być przeprowadzane wspólnie z nimi.

Artykuł 8

Trybunał Obrachunkowy

Zgodnie z art. 287 ust. 3 TFUE oraz rozdziałem I tytuł X część pierwsza rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Trybunał Obrachunkowy może przeprowadzać kontrole w pomieszczeniach każdego organu zarządzającego w imieniu Unii dochodami i wydatkami dotyczącymi Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy na terytorium Norwegii, w tym w pomieszczeniach każdej osoby fizycznej lub prawnej otrzymującej płatności z budżetu.

Kontrole Trybunału Obrachunkowego przeprowadza się w Norwegii łącznie z krajowymi instytucjami kontrolnymi lub, jeżeli nie mają one niezbędnych uprawnień, z właściwymi krajowymi jednostkami organizacyjnymi. Trybunał Obrachunkowy oraz krajowe instytucje kontrolne Norwegii współpracują na zasadzie wzajemnego zaufania, zachowując swoją niezależność. Instytucje te lub jednostki organizacyjne zawiadamiają Trybunał Obrachunkowy o zamiarze uczestniczenia w kontroli.

Trybunałowi Obrachunkowemu przysługują co najmniej takie same uprawnienia jak Komisji określone w art. 5 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 i art. 7 niniejszej Umowy.

Artykuł 9

Zamówienia publiczne

Norwegia stosuje przepisy własnego prawa krajowego dotyczące zamówień publicznych zgodnie z załącznikiem XVI do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾.

Artykuł 10

Wkłady finansowe

1. W latach 2016–2018 Norwegia dokonuje płatności rocznych na rzecz budżetu Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy zgodnie z poniższą tabelą:

(wszystkie kwoty w EUR)

	2016	2017	2018
Norwegia	19 777 712	19 777 712	19 777 712

2. Wkłady Norwegii za lata 2019 i 2020 zostaną obliczone zgodnie z jej odpowiednim produktem krajowym brutto (PKB) jako odsetek PKB wszystkich państw uczestniczących w Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku.

3. Wkłady finansowe Norwegii, o których mowa w niniejszym artykule, są należne niezależnie od daty przyjęcia programu krajowego, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

Artykuł 11

Wykorzystanie wkładów finansowych

1. Łączną kwotę rocznych płatności za lata 2016 i 2017 przeznacza się w następujący sposób:

- a) 75 % – na przegląd śródkresowy, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 515/2014;
- b) 15 % – na rozwój systemów informatycznych, o których mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 515/2014, z zastrzeżeniem przyjęcia odpowiednich aktów ustawodawczych Unii do dnia 30 czerwca 2017 r.;
- c) 10 % – na działania Unii, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 515/2014 oraz na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 515/2014.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 461.

Jeżeli kwota, o której mowa w lit. b), nie zostanie przydzielona lub wydana, wówczas Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 5 lit. b) akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 515/2014, ponownie przydziela ją na działania szczegółowe, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 515/2014.

Jeżeli niniejsza Umowa nie wejdzie w życie ani nie będzie tymczasowo stosowana do dnia 1 czerwca 2017 r., pełen wkład Norwegii wykorzystuje się zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Łączną kwotę rocznych płatności za lata 2018, 2019 i 2020 przeznacza się w następujący sposób:

- a) 40 % – na działania szczegółowe, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 515/2014;
- b) 50 % – na rozwój systemów informatycznych, o których mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 515/2014, z zastrzeżeniem przyjęcia odpowiednich aktów ustawodawczych Unii do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- c) 10 % – na działania Unii, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 515/2014 oraz na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 515/2014.

Jeżeli kwota, o której mowa w lit. b), nie zostanie przydzielona lub wydana, wówczas Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 5 lit. b) akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 515/2014, ponownie przydziela ją na działania szczegółowe, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 515/2014.

3. Dodatkowe kwoty przydzielone na przegląd śródkresowy, działania Unii, działania szczegółowe lub program rozwoju systemów informatycznych wykorzystuje się zgodnie z odpowiednią procedurą określoną w jednym z następujących przepisów:

- a) art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 514/2014;
- b) art. 8 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 515/2014;
- c) art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 515/2014;
- d) art. 15 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 515/2014.

4. Komisja może corocznie wykorzystać nie więcej niż 142 919 EUR z płatności dokonywanych przez Norwegię na pokrycie wydatków administracyjnych związanych z personelem lub personelem zewnętrznym na rzecz wspierania procesu wdrażania przez Norwegię rozporządzenia (UE) nr 515/2014 oraz niniejszej Umowy.

Artykuł 12

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane na mocy postanowień niniejszej Umowy, niezależnie od ich postaci, są objęte tajemnicą służbową i są chronione w taki sam sposób, w jaki chroni się podobne informacje na mocy przepisów mających zastosowanie do instytucji Unii oraz odpowiednich przepisów prawa w Norwegii. Informacje takie mogą być przekazywane wyłącznie tym osobom, które muszą zapoznać się z nimi ze względu na pełnione funkcje w instytucjach Unii, w państwach członkowskich lub w Norwegii; ponadto informacje takie nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż skuteczna ochrona interesów finansowych Stron.

Artykuł 13

Wyznaczenie organu odpowiedzialnego

1. Niezwłocznie po zatwierdzeniu programu krajowego Norwegia powiadamia Komisję o formalnym wyznaczeniu na szczeblu ministerialnym organu odpowiedzialnego za zarządzanie wydatkami w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy i ich kontrolę.

2. Warunkiem wyznaczenia, o którym mowa w ust. 1, jest spełnienie przez podmiot kryteriów wyznaczenia dotyczących otoczenia wewnętrznego, działań kontrolnych, informowania i komunikacji oraz monitorowania, przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 514/2014 lub na jego podstawie.

3. Wyznaczenie organu odpowiedzialnego opiera się na opinii podmiotu audytowego, którym może być organ audytowy, oceniającego, czy organ odpowiedzialny spełnia kryteria wyznaczenia. Podmiotem tym może być niezależna instytucja publiczna odpowiedzialna za monitorowanie, ocenę i audyt administracji. Podmiot audytowy musi funkcjonować niezależnie od organu odpowiedzialnego i wypełniać swoje zadania zgodnie z uznanymi międzynarodowymi standardami audytu. Norwegia może oprzeć decyzję o wyznaczeniu na tym, czy systemy zarządzania i kontroli są co do istoty takie same jak systemy już istniejące w poprzednim okresie i czy funkcjonowały one skutecznie. Jeżeli wyniki audytów i kontroli wykazują, że wyznaczony podmiot nie spełnia już kryteriów wyznaczenia, Norwegia podejmuje środki niezbędne do zapewnienia naprawy uchybień w realizacji zadań tego podmiotu, w tym przez zakończenie jego wyznaczenia.

Artykuł 14

Definicja roku budżetowego

Do celów niniejszej Umowy rok budżetowy, o którym mowa w art. 60 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, obejmuje zrealizowane wydatki i uzyskane dochody zapisane w księgach rachunkowych organu odpowiedzialnego w okresie rozpoczynającym się w dniu 16 października roku „N-1” i kończącym się w dniu 15 października roku „N”.

Artykuł 15

Kwalifikowalność wydatków

W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 3 lit. b) i ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 wydatki są kwalifikowalne, jeżeli zostały poniesione przez organ odpowiedzialny przed dniem jego formalnego wyznaczenia zgodnie z art. 13 niniejszej Umowy, pod warunkiem że systemy zarządzania i kontroli stosowane przed tym formalnym wyznaczeniem organu odpowiedzialnego są co do istoty takie same jak systemy obowiązujące po jego formalnym wyznaczeniu.

Artykuł 16

Wniosek o płatność salda rocznego

1. Do dnia 15 lutego roku następującego po danym roku budżetowym Norwegia przedkłada Komisji dokumenty i informacje wymagane na podstawie art. 60 ust. 5 akapit pierwszy lit. b) i c) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

W drodze odstępstwa od art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z art. 60 ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, Norwegia przedstawia Komisji opinię, o której mowa w art. 60 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, najpóźniej do dnia 15 marca roku następującego po danym roku budżetowym.

Przedłożone dokumenty, o których mowa w niniejszym ustępie, służą jako wniosek o płatność salda rocznego.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, sporządza się zgodnie ze wzorami przyjętymi przez Komisję na podstawie art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

Artykuł 17

Sprawozdanie z realizacji

W drodze odstępstwa od art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z art. 60 ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Norwegia przedkłada Komisji roczne sprawozdanie z realizacji programu krajowego w poprzednim roku budżetowym do dnia 15 lutego każdego roku do roku 2022 włącznie, i może opublikować powyższe informacje na odpowiednim szczelblu.

Pierwsze sprawozdanie roczne z realizacji programu krajowego przedkłada się w dniu 15 lutego po wejściu w życie niniejszej Umowy lub rozpoczęciu jej tymczasowego stosowania.

Pierwsze sprawozdanie obejmuje lata budżetowe począwszy od roku 2014 do roku budżetowego poprzedzającego termin złożenia pierwszego sprawozdania rocznego zgodnie z akapitem drugim. Norwegia przedstawia sprawozdanie końcowe z realizacji programu krajowego do dnia 31 grudnia 2023 r.

Artykuł 18

System elektronicznej wymiany danych

Zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 wszelka oficjalna wymiana informacji między Norwegią a Komisją odbywa się z wykorzystaniem systemu elektronicznej wymiany danych udostępnionego w tym celu przez Komisję.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

1. Depozytariuszem niniejszej Umowy jest Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.
2. Strony zatwierdzają niniejszą Umowę zgodnie z ich własnymi procedurami. Strony notyfikują sobie wzajemnie zakończenie tych procedur.
3. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu złożenia ostatniej notyfikacji, o której mowa w ust. 2.
4. Strony tymczasowo stosują niniejszą Umowę, z wyjątkiem art. 5, od dnia następującego po dniu jej podpisania, z zastrzeżeniem wymogów konstytucyjnych.

*Artykuł 20***Obowiązywanie i rozwiązanie Umowy**

1. Zarówno Unia, jak i Norwegia mogą rozwiązać niniejszą Umowę, powiadamiając o tym drugą Stronę. Umowa przestaje obowiązywać trzy miesiące od takiego powiadomienia. Projekty i działania będące w trakcie realizacji w momencie rozwiązania są kontynuowane na warunkach określonych w niniejszej Umowie. Strony uregulują zgodnie kwestię ewentualnych konsekwencji rozwiązania.
2. Rozwiązanie niniejszej Umowy nastąpi w momencie rozwiązania umowy dotyczącej włączenia Norwegii w dorobek Schengen zgodnie z art. 8 ust. 4, art. 11 ust. 3 lub art. 16 umowy dotyczącej włączenia Norwegii w dorobek Schengen.

*Artykuł 21***Języki**

Niniejszą Umowę sporządza się w jednym egzemplarzu w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i norweskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Съставено в Брюксел на осми декември през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el ocho de diciembre de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne osmého prosince dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den ottende december to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am achten Dezember zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueistkümnenda aasta detsembrikuu kaheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις οκτώ Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the eighth day of December in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le huit décembre deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu osmog prosinca godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì otto dicembre duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada astotajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų gruodžio aštuntą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatodik év december havának nyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tmien jum ta' Diċembru fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, acht december tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia ósmego grudnia roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em oito de dezembro de dois mil e dezasseis.

Íntocmit la Bruxelles la opt decembrie două mii șaisprezece.

V Bruseli ôsmeho decembra dvetisícšestnást.

V Bruslju, dne osmega decembra leta dva tisoč šestnajst.

Tehty Brysselissä kahdeksantena päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den åttonde december år tjugohundrasexton.

Utferdiget i Brussel, den åttende desember totusenogseksten.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Εvropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 For Den europeiske union

За Кралство Норвегия
 Por el Reino de Noruega
 Za Norské království
 For Kongeriget Norge
 Für das Königreich Norwegen
 Norra Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
 For the Kingdom of Norway
 Pour le Royaume de Norvège
 Za Kraljevinu Norvešku
 Per il Regno di Norvegia
 Norvēģijas Karalistes vārdā –
 Norvegijos Karalystės vardu
 A Norvég Királyság részéről
 Ghar-Renju tan-Norveġja
 Voor het Koninkrijk Noorwegen
 W imieniu Królestwa Norwegii
 Pelo Reino da Noruega
 Pentru Regatul Norvegiei
 Za Nórske kráľovstvo
 Za Kraljevino Norveško
 Norjan kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Norge
 For Kongeriket Norge

ZAŁĄCZNIK

WZÓR DO OBLICZANIA WKŁADÓW FINANSOWYCH ZA LATA 2019 I 2020 ORAZ SZCZEGÓŁY DOTYCZĄCE PŁATNOŚCI

Wkład finansowy Norwegii do Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy, o którym mowa w art. 5 ust. 7 akapity drugi i trzeci rozporządzenia (UE) nr 515/2014 za lata 2019 i 2020, oblicza się następująco:

Dla każdego roku w okresie od 2013 r. do 2017 r. dzieli się ostateczną wartość produktu krajowego brutto (PKB) Norwegii, według danych dostępnych dnia 31 marca 2019 r., przez sumę wartości PKB wszystkich państw uczestniczących w Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy w danym roku. Średnią z uzyskanych pięciu wartości procentowych za lata 2013–2017 stosuje się do sumy rzeczywistych rocznych środków na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy na lata 2014–2019 i rocznych środków na zobowiązania dla Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy na 2020 r., zgodnie z projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2020 przyjętym przez Komisję w celu uzyskania całkowitej kwoty do zapłaty przez Norwęgę przez cały okres realizacji Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego – granice i wizy. Od tej kwoty odejmuje się kwoty rocznych płatności faktycznie zrealizowanych przez Norwęgę zgodnie z art. 10 ust. 1 niniejszej Umowy w celu uzyskania całkowitej kwoty wkładów tego państwa za lata 2019 i 2020. Połowa tej kwoty zostanie zapłacona w 2019 r., a druga połowa – w 2020 r.

Wkład finansowy jest uiszczany w euro.

Norwegia wnosi swój odpowiedni wkład finansowy nie później niż 45 dni po otrzymaniu noty debetowej. Każde opóźnienie wpłaty wkładu stanowi podstawę do naliczenia odsetek od należnej kwoty od terminu wymagalności. Stopa oprocentowania jest równa stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowanej w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, na który przypada termin płatności, powiększonej o 3,5 punktu procentowego.
